

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๕/๒๕๕๗

วันที่ ๑๙ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๗

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีในขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ๓ สังกัด เทศบาลตำบล

คู่กรณีที่ ๒ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ สังกัด เทศบาลตำบล

เรื่อง การไม่นำเงินส่งหรือฝากตามระเบียบทางราชการของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้เทศบาลตำบล

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ นายกเทศมนตรีตำบลได้มอบหมายให้คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ๓ มีหน้าที่จัดเก็บรายได้ ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ หัวหน้าส่วนการคลัง รับผิดชอบงานพัฒนารายได้ และมอบหมายให้คู่กรณีที่ ๒ พนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคู่กรณีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบล ที่ ๓๒๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง มอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติและรับผิดชอบงานเทศบาลตำบล คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ร่วมกันจัดเก็บเงินรายได้ของเทศบาลตำบล ดังนี้

๑. ระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๕๓ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ จัดเก็บเงินค่าขยะมูลฝอย ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๔ ถึง ๙/๕๔ เล่มละ ๕๐ ฉบับ เป็นเงิน ๑๓,๕๐๐ บาท เล่มที่ ๑๐/๕๔ เป็นเงิน ๑,๔๗๐ บาท เล่มที่ ๑๑ - ๑๒/๕๔ เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท เล่มที่ ๑๓/๕๔ เป็นเงิน ๘๑๐ บาท เล่มที่ ๑๖ - ๒๐/๕๔ เป็นเงิน ๗,๕๐๐ บาท เล่มที่ ๒๑/๕๔ เป็นเงิน ๗๘๐ บาท เล่มที่ ๒๓/๕๔ เป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท เล่มที่ ๒๔/๕๔ เป็นเงิน ๑,๔๑๐ บาท เล่มที่ ๒๕/๕๔ เป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท เล่มที่ ๒๖/๕๔ เป็นเงิน ๑,๒๐๐ บาท เล่มที่ ๒๗/๕๔ เป็นเงิน ๗๕๐ บาท เล่มที่ ๒๙/๕๔ เป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท เล่มที่ ๓๐/๕๔ เป็นเงิน ๑,๐๘๐ บาท เล่มที่ ๓๑/๕๔ เป็นเงิน ๑,๔๗๐ บาท เล่มที่ ๓๒/๕๔ เป็นเงิน ๘๗๐ บาท เล่มที่ ๓๓/๕๔ เป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท เล่มที่ ๓๔/๕๔ เป็นเงิน ๑,๔๗๐ บาท เล่มที่ ๓๕/๕๔ เป็นเงิน ๘๔๐ บาท เล่มที่ ๓๖/๕๔ เป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท เล่มที่ ๓๙/๕๔ เป็นเงิน ๑,๔๗๐ บาท เล่มที่ ๔๐/๕๔ เป็นเงิน ๑,๓๘๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๖,๕๐๐ บาท

๒. ระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ถึงต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ จัดเก็บค่าภาษีบำรุงท้องที่ ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ก ๓๐๔๗๓๒๓ เลขที่ ๔๔ - ๕๐ เป็นเงิน ๕๔๔ บาท เล่มที่ ก ๓๐๔๗๓๒๔ เลขที่ ๑ - ๕๐ เป็นเงิน ๒,๕๕๔ บาท เล่มที่ ก ๓๐๔๗๓๒๕ เลขที่ ๑ - ๕๐ เป็นเงิน ๓,๐๔๑ บาท เล่มที่ ก ๓๐๔๗๓๒๖ เลขที่ ๑ - ๕๐ เป็นเงิน ๒,๔๙๙ บาท เล่มที่ ก ๓๐๔๗๓๒๗ เลขที่ ๑ - ๕๐ เป็นเงิน ๑,๙๗๒ บาท เล่มที่ ก ๓๐๔๗๓๒๘ เลขที่ ๑ - ๑๕ เป็นเงิน ๕๕๒ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๑,๑๖๒ บาท

๓. ระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ถึงต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ จัดเก็บค่าภาษีป้าย ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๔ เลขที่ ๕๗ - ๑๐๐ เป็นเงิน ๘,๘๐๐ บาท เล่มที่ ๒/๕๔ เลขที่ ๑ - ๑๘ เป็นเงิน ๓,๖๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๒,๔๐๐ บาท

๔. ระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ถึงต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ จัดเก็บค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๔ เลขที่ ๓๓ เป็นเงิน ๙๐ บาท เลขที่ ๘๕ - ๑๐๐ เป็นเงิน ๑,๘๗๔ บาท เล่มที่ ๒/๕๔ เลขที่ ๑ - ๑๘ เป็นเงิน ๑,๗๖๖ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๗๓๐ บาท

๕. ระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ถึงต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้บุคคลรับจ้างแต่งผม ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๔ เลขที่ ๓ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐ บาท

๖. ระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ถึงต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้สถานที่แต่งผมตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑/๕๔ เลขที่ ๓ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐ บาท

แต่เมื่อสิ้นเวลารับเงินในแต่ละวันคู่กรณีทั้ง ๒ คน กลับไม่นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บได้ในแต่ละวันส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินของเทศบาลตำบล หรือนำส่งแต่น้อยกว่าจำนวนที่ได้รับจริง ซึ่งคู่กรณีที่ ๑ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค โดยยอมรับว่าตนเป็นผู้เก็บรักษาเงินไว้แต่ไม่ทราบจำนวนที่แน่ชัดว่าจำนวนเท่าใด และตนเอง มีความจำเป็นต้องใช้เงินประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ไปชำระหนี้ธนาคารออมสิน แม้ต่อมาภายหลังจะปฏิเสธว่าเงินจำนวนดังกล่าวเก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานของตนไม่ได้นำไปใช้จ่ายอย่างอื่น ซึ่งไม่ว่าจะอ้างด้วยเหตุผลใดก็เป็นการยอมรับว่าเก็บเงินไว้กับตนเองโดยไม่นำเงินส่งเจ้าหน้าที่การเงินเมื่อสิ้นเวลารับเงิน ส่วนคู่กรณีที่ ๒ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ โดยยอมรับว่าเมื่อรับเงินแล้วนำเงินส่งมอบให้คู่กรณีที่ ๑ บางส่วนและบางส่วนเก็บไว้กับตนเอง เมื่อเจ้าหน้าที่ของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ตรวจพบเงินขาดบัญชี จึงได้นำเงินส่วนที่ตนเบียดบังไว้ส่งคืนเทศบาลตำบล หลังจากที่ได้รับเงินมาแล้ว ๔ - ๕ เดือน โดยนำเงินค่าขยะมูลฝอยที่จัดเก็บบางส่วนแต่ไม่ทราบจำนวนเท่าใด เก็บรักษาเงิน ไว้กับตนเอง และบางส่วนนำไปชำระค่างวดรถจักรยานยนต์ การกระทำของคู่กรณีทั้งสองคนทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐรวมเป็นเงิน ๗๓,๙๑๒ บาท หลังจาก que สำนักตรวจสอบพิเศษภาคได้ตรวจพบเงินขาดบัญชี คู่กรณีทั้งสองคนได้นำเงินส่งคืนเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๗๓,๔๙๒ บาท และวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๔๒๐ บาท

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พิจารณาคัดข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่นำเงินส่งไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งเจ้าหน้าที่การเงินภายในระยะเวลาที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิจารณาคัดแล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ๓ และคู่กรณีที่ ๒ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ (พนักงานจ้างตามภารกิจ) สังกัดเทศบาลตำบล จึงถือได้ว่าคู่กรณีดังกล่าวเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามคำนิยามที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ และตามคำสั่งเทศบาลตำบล ที่ ๓๒๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่องมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติและรับผิดชอบงานเทศบาลตำบล ได้มอบหมายให้คู่กรณีที่ ๑ ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของหัวหน้าส่วนการคลัง รับผิดชอบงานพัฒนารายได้ และมอบหมายให้คู่กรณีที่ ๒ ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคู่กรณีที่ ๑ โดยให้มีหน้าที่จัดเก็บรายได้และจัดทำใบนำส่งเงินและใบสำคัญสรุบบำนำส่งเงินในวันที่มีการรับเงินของแต่ละวัน และส่งมอบเงินที่ได้รับพร้อมหลักฐานในการนำส่งให้แก่เจ้าหน้าที่การเงิน จึงถือ

ได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่นำเงินส่งตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ แล้ว

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งเจ้าหน้าที่การเงินภายในระยะเวลาที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนด หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๑ กำหนดว่า เมื่อสิ้นเวลารับเงินให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงิน นำเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ร่วมกันจัดเก็บเงินรายได้ประเภทต่าง ๆ ของเทศบาลตำบล โดยระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๕๓ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ได้รับเงินรายได้ค่าขยะมูลฝอย จำนวน ๔๖,๕๐๐ บาท ระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ถึงต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ ได้รับเงินรายได้ค่าภาษีบำรุงท้องที่ จำนวน ๑๑,๑๖๒ บาท ค่าภาษีป้าย จำนวน ๑๒,๔๐๐ บาท ค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำนวน ๓,๗๓๐ บาท ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้บุคคลรับจ้างแต่งผม จำนวน ๒๐ บาท และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้สถานที่แต่งผม จำนวน ๑๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๓,๙๑๒ บาท และเมื่อสิ้นเวลารับเงินในแต่ละวัน คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ไม่นำเงินที่ได้รับชำระและอยู่ในความรับผิดชอบพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน และเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินของเทศบาลตำบล หรือนำส่งน้อยกว่าจำนวนที่ได้รับจริงเพื่อนำเงินฝากธนาคาร ประกอบกับคู่กรณีที่ ๑ ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสำนักตรวจสอบพิเศษภาคยอมรับว่า เมื่อได้รับเงินมาแล้ว ตนเองและคู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้เก็บรักษาไว้แต่ไม่ทราบจำนวนที่แน่ชัดว่าผู้ใดเก็บรักษาไว้จำนวนเท่าใด แม้อต่อมาภายหลังจะปฏิเสธว่าเงินจำนวนดังกล่าวเก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานของตน แต่เป็นการยืนยันว่าไม่ได้นำเงินที่เก็บได้ส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินของเทศบาลตำบล รวมถึงคู่กรณีที่ ๒ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสำนักตรวจสอบพิเศษภาคยอมรับว่า เมื่อรับเงินแล้วนำเงินส่งมอบให้คู่กรณีที่ ๑ บางส่วนและบางส่วนเก็บไว้กับตนเองแต่ไม่ทราบจำนวนเท่าใดและบางส่วนนำไปชำระค่างวดรถจักรยานยนต์ การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๑

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้จัดเก็บเงินค่าขยะมูลฝอย ค่าภาษีบำรุงท้องที่ ค่าภาษีป้าย ค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้บุคคลรับจ้างแต่งผม และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้สถานที่แต่งผมรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๓,๙๑๒ บาท แล้วไม่นำเงินส่งแก่เจ้าหน้าที่การเงินภายในระยะเวลาที่ระเบียบกำหนด แม้คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จะได้นำเงินใช้คืนเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๗๓,๙๑๒ บาท และวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๔๒๐ บาท แล้วก็ตาม แต่เป็นการชดเชยหลังจากที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้รับเงินมาแล้วถึง ๔ เดือน ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ กระทำโดยจงใจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสำนักตรวจสอบพิเศษภาคยอมรับว่า ตนได้รับเงินจากการจัดเก็บเงินค่าขยะมูลฝอย ค่าภาษีบำรุงท้องที่ ค่าภาษีป้าย ค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้บุคคลรับจ้างแต่งผม และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้สถานที่แต่งผม ซึ่งตนเองและคู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้เก็บรักษาไว้แต่ไม่ทราบจำนวนที่แน่ชัดว่าผู้ใดเก็บรักษาไว้จำนวนเท่าใด โดยตนเองมีความจำเป็นต้องใช้เงินประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ไปชำระหนี้ธนาคารออมสิน แม้ต่อมาภายหลังจะปฏิเสธว่าเงินจำนวนดังกล่าวเก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะทำงานของตนไม่ได้นำไปใช้จ่ายอย่างอื่นก็ไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากคู่กรณีที่ ๑ ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ๒ มาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งหากเก็บเงินไว้จริงก็จะต้องสามารถนำเงินดังกล่าวมาให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบตรวจนับได้ รวมทั้งได้ยอมรับว่าเมื่อมีการเก็บเงินได้ ก็มิได้แยกกระเป๋าเงิน เมื่อรับเงินแล้วไม่ว่าจะเป็นเงินส่วนตัวหรือเงินรัฐ ก็เก็บไว้ในกระเป๋าใบเดียวกันจึงสืบสวนว่า อันไหนเงินรัฐอันไหนเงินของตนเอง

คู่กรณีที่ ๒ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสำนักตรวจสอบพิเศษภาคยอมรับว่า เมื่อรับเงินแล้วนำเงินส่งมอบให้คู่กรณีที่ ๑ บางส่วนและบางส่วนเก็บไว้กับตนเอง เมื่อเจ้าหน้าที่สำนักตรวจสอบพิเศษภาคตรวจพบเงินขาดบัญชี จึงได้นำเงินส่วนที่ตนเบียดบังไว้ส่งคืนเทศบาลตำบลภายหลังจากที่ได้รับเงินมาแล้ว ๔ เดือน โดยนำเงินจากการจัดเก็บค่าขยะมูลฝอยแล้วบางส่วน แต่ไม่ทราบจำนวนเท่าใดเก็บรักษาเงินไว้กับตนเอง และบางส่วนนำไปชำระค่าวงจรจักรยานยนต์

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง และข้อ ๕ ซึ่งกำหนดโทษปรับทางปกครองชั้น ๒ สำหรับเงินรายได้ค่าขยะมูลฝอย ค่าภาษีบำรุงท้องที่ ค่าภาษีป้าย ค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้บุคคลรับจ้างแต่งผม และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้สถานที่แต่งผม ที่คู่กรณีดังกล่าวได้จัดเก็บและไม่นำส่งนั้น เห็นว่าเงินดังกล่าวมิใช่เงินรายได้แผ่นดิน แต่เป็นเงินรายได้ของเทศบาลตำบล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๖ ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงมิใช่กรณีไม่นำเงินรายได้แผ่นดินส่งหรือฝากคลังหรือหน่วยรับตรวจ อันจะเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคสอง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๒ (๓) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง และข้อ ๕ ซึ่งกำหนดโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นการจงใจไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่ระเบียบกำหนด และยกยอกเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุด โดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๘,๓๒๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๓๓,๒๘๐ บาท (สามหมื่นสามพันสองร้อยแปดสิบบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัด หักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๑,๓๘๗ บาท (หนึ่งพันสามร้อยแปดสิบเจ็ดบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๒. การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง และข้อ ๕ ซึ่งกำหนดโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๒ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๒ เดือน ถึง ๔ เดือน แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นการจงใจไม่นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบส่งหน่วยรับตรวจภายในระยะเวลาที่ระเบียบกำหนด และยักยอกเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุด โดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๔ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๘,๐๔๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๓๒,๑๖๐ บาท (สามหมื่นสองพันหนึ่งร้อยหกสิบบาทถ้วน) โดยให้ หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๑,๓๔๐ บาท (หนึ่งพันสามร้อยสี่สิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

นางสาวประไพ์ อังกนันท์

รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทน

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทน

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน